

Terug- en vooruit kijken met Lotte, oprichter en oud-voorzitter van LETS Zwolle.

Vraag: Wat was je verwachting van LETS Zwolle vóór de start?

Lotte: Ik denk dat ik niet helemaal kon overzien hoe het zou worden. Ik wist dat het systeem heel goed kon werken. Ik breng graag mensen samen en hoopte op zo'n vijftig leden.

V: Hoe kwam je aan het idee van LETS?

Lotte: Toen ik zeventien was zat ik bij een LETS-kring in Zutphen. Daar kon ik computer-lessen volgen bij een LETS-er. Ik ging op mijn beurt oppassen, zodat ik punten kon verzamelen om mijn lessen te betalen. Dat is voor mij heel bepalend geweest: ik ging daarna een grafische opleiding doen en zo had ik al wat ervaring opgedaan met b.v. Photoshop. Hij had me dat geleerd en ik had het niet kunnen betalen zonder LETS. Het is me altijd bijgebleven hoe mooi dat werkte.

Ik kwam in Zwolle als student en dacht toen: "Hebben ze hier geen LETS-kring? Zonde!" Eens in de zoveel tijd kwam het met een vriendin weer ter sprake. Jammer, jammer! Tien jaar later was het moment daar. Ik had een keertje een artikel uitgeknipt dat je contact met de Ideeënmakelaar kon leggen, dat ze mee kon denken en er een plan kon worden gemaakt. Ik heb haar een mailtje gestuurd. We hebben gebrainstormd en alles kwam in een sneltreinvaart. Het idee ging zich bij mij inweken en toen werd er op zo'n weggeefgroep LETS genoemd. Ik heb een berichtje gestuurd dat ik al bezig was het een en ander vorm te geven. Misschien vond ze het leuk om daar bij betrokken te worden.

Ondertussen kwam de RIBW voorbij. Die wilden ook iets dergelijks opzetten. Daar heb ik een verkennend gesprek mee gehad. Uiteindelijk zijn we uit elkaar gegaan omdat wij het meer aan de keukentafel wilden doen en zij echt met plannen en projecten verder wilden. Dat was niet wat ik voor ogen had.

Ik ben verder gegaan met Ella van Dop en er is een hele stuurgroep ontstaan. We hebben gekeken wat we nodig hadden: een website, statuten. Daarvoor moesten we een notaris hebben. De vraag was: "Hoe komen we aan geld? We hebben subsidie nodig om de eerste dingen te kunnen betalen." We hebben naar de aftrap op 1 mei 2013 toegewerkt. En nu zitten we op meer dan het drievoudige van het aantal leden wat ik toen dacht.

V: We hebben nu 150 leden. Wat doet dat met je?

Lotte: Ik vind het onvoorstelbaar. Elke keer dat ik hoor dat er een transactie plaats vindt, mensen elkaar helpen, er vriendschappen ontstaan en je wat voor elkaar kunt betekenen, vind ik dat fantastisch. Alle mensen die ik ontmoet heb via LETS – als ik alleen al

voor mezelf kijk, betekent het zo veel. Laat staan wat dat voor anderen betekent. Echt magisch. Tegelijkertijd besef ik heel goed dat we zo groot aan het worden zijn, dat we echt aan de slag moeten met het in banen te leiden. We zijn een grote vereniging en dat vraagt een nieuwe aanpak. Het is spannend om te kijken wat voor vorm je er aan geeft, wat er nodig is. Maar ook het loslaten is spannend. Ik ben geen voorzitter meer en dan krijg je nieuwe mensen en een nieuwe rolverdeling. Gaan ze hun steentje bijdragen, durven ze dat? Je ziet het komen, maar het moet eventjes de tijd hebben. Een soort omslag, denk ik.

V: Je gaat van voorzitter naar werkgroeplid – hoe verandert jouw rol?

Lotte: De basis is gelegd en ik mag ik het nu loslaten. Ik zit in de werkgroep, maar ik ben niet meer de motor. Ik hoef niet meer zo veel en mag doen waar meer mijn kracht ligt. Die lag in het opzetten, het enthousiast zijn en contacten leggen. Nu kan ik me bezig houden met Facebook en de website. Het is alsof je het ei hebt gelegd, het kuiken is uitgekomen en gaan vliegen. Nu mag ik het verder zien groeien en daar van genieten. De missie is geslaagd: LETS Zwolle is er en dat was mijn doel.

V: Wat is je volgende doel?

Lotte: Meehelpen in het verder stroomlijnen, dat het soepeler gaat. Ik wil er mijn steentje aan bijdragen, maar vooral ook anderen daar bij betrekken. Ik hoop heel erg dat het nog vanzelfsprekender wordt dat we elkaars talenten inzetten. Er zijn heel veel dingen bij LETS die aangeboden worden – spullen en diensten – waar nog niet genoeg gebruik van gemaakt wordt. Het is niet bekend, nog niet ingebouwd. Die vanzelfsprekendheid is een doel voor me.

V: Waar heeft het volgens jou mee te maken dat dat nog niet vanzelfsprekend is?

Lotte: Het is een andere manier van denken. Dat moet je jezelf ook leren. In plaats van te denken: “Ik kan alles zelf”, merken dat het minstens zo fijn is dat je de hulp van anderen kunt inschakelen. Of dat een ander de dingen waar je toch niet zo goed in bent, voor je kan doen en je zonder geld toch aan een bepaald product komt. Maar dan moet je jezelf wel aanleren om vaak bij het aanbod te kijken, maar ook om een vraag neer te leggen. Gewoon omdat het kan.

V: We hebben bij het KLETS-café een aantal activiteiten onder de naam “Durf te vragen” gedaan. Is het Nederlands om niet te durven of mogen vragen?

Lotte: Volgens mij wel. Het zal ook de verharding en een bijeffect van de rijkdom zijn geweest. Maar het “doe ik zelf wel” zit wel heel erg in de Nederlanders ingebakken.

V: Hoe los je dat voor jezelf op, om wel dingen te vragen?

Lotte: Ik dwing mezelf om gewoon er een vraag op te zetten. Ook al voelt het misschien “Al weer een vraag.” Ik maak gebruik van het systeem en merk dat het steeds meer eigen

wordt, dat het makkelijker wordt om een ander in te zetten. Met alle positieve dingen van dien. Door bepaalde dingen uit handen te geven, ontlast ik mezelf, hijk ik niet meer tegen klussen aan, waar ongemerkt best veel energie in gaat zitten. Maar ook: onverwacht verrijk ik mijn leven met spullen en diensten van een ander. Vragen veroorzaakt een ketting-effect en dat vind ik het belangrijkste. Door zelf te vragen, inspireer je anderen om te vragen. Hoe meer mensen vragen, hoe gewoner het wordt.

V: Ik zie op LETS Zwolle dat er veertien pagina's zijn met aanbod en drie met gevraagd.

Lotte: Ja, heel opvallend. Dat had ik niet verwacht. Ik dacht dat het andersom zou zijn. Misschien is de verwachting "Het zal het wel niet goed gebeuren" of "Ik kom rood te staan" Terwijl het goed voor het systeem is, dat mensen even rood staan. Ik hoop echt een betere balans te krijgen in vraag en aanbod. Weg uit je comfort-zone.

V: *Is die balans bereiken een taak voor het bestuur/werkgroep of voor de leden zelf?*

Lotte: Het is voor het bestuur en de werkgroep een doel om die balans te bewerkstelligen, maar om dat er in te krijgen, ligt bij de leden zelf. Je wordt lid omdat er vraag en aanbod ligt. Dat is ook wat er van je gevraagd wordt.

V: *Harry zei in een interview: "Ik ben lid geworden van LETS omdat ik iets te geven heb."*

Ja, het is heel mooi, dat hij dat gevoel zo heeft. Maar ik denk dat je meer van elkaar kunt vragen en dat je meer de nabijheid van anderen kunt vragen, dan je zo in eerste instantie denkt. Misschien wel ook om je sterk te houden en je eigen ding te kunnen doen. Dat vind ik fascinerend.

We zoeken naar wat die angst om te vragen is. Lotte: Vragen staat toch wel gelijk aan kwetsbaar opstellen of zo. V: *Als je iets niet zelf kan, ben je niet sterk, ben je kwetsbaar, afhankelijk?* Lotte: Ja, dat soort termen. Ik heb jou gevraagd of je een knoopsgat in mijn jurk wilt maken. Dan moet ik wel even een drempel over. Hoe achterlijk is dat? V: *En hoe zou je het vinden als ik dat aan jou zou vragen?* Lotte: Dan had ik gezegd: Tuurlijk! Doe ik.

V: *Hoe had je dat gevonden? Hoe voelt het om gevraagd te worden?* Lotte: Leuk! (Dat is een hele goeie.) **Fijn** dat je me vraagt. V: *Fijn dat je me vraagt: hé, je hebt mijn advertentie hebt gezien. Leuk dat ik iets voor je kan betekenen. Blij dat je blij bent met mijn talenten. Dat is héél positief.* Lotte: Goed om het zo te stellen. Bij mij valt nu ook een kwartje.

V: *Ik geloof echt dat je mensen blij maakt met vragen. Nog blijer dan met aanbod.* Lotte: Van betekenis zijn en bevestigd worden in je eigen kracht, je talenten: dát is de kern. Ik denk echt dat mensen meer moeten gaan vragen. Durven vragen, mogen vragen.

V: *Hoe zou jij graag willen dat LETS Zwolle er over tien jaar uit ziet?*

Lotte: Ik zou graag willen dat LETS over tien jaar een goede basis heeft, niet makkelijk meer weg te denken is uit Zwolle en een grote groep actieve mensen heeft. En dat het voor veel doelgroepen wat kan betekenen. Ik zie voor me dat LETS voor mensen bij voorbeeld in een verzorgingstehuis, die nog veel talenten hebben, ook van nut kan zijn. Dat het verschillende leeftijdsgroepen bij elkaar trekt, echt effect kan hebben en zich steeds vermeerder en vermeerdert. Ik wil graag dat LETS **gewoon** is.